

Sortir del clot

Joan Puigcercós | President d'Esquerra | puigcercos@esquerra.cat

El repte de fer progressar el país a través d'un nou Estatut no ha aportat els resultats esperats. El 2003 vam aconseguir il·lusionar Catalunya, plantejant un objectiu ambiciós per al país, malgrat no ser el nostre. Perquè hem de saber diferenciar allò que volem fer del que podem fer. A mesura que avançava el procés, la il·lusió

es va anar convertint en frustració. Un desengany final que ha deixat el país tocat, en un clot. Això és una evidència. I cal reconèixer que tots, en algun moment o altre, ens hem equivocat. Però no es tracta de passar factura als responsables. Es tracta de ser conscients dels errors per afrontar els nous reptes de futur amb garanties. Cal deixar de flagel·lar-nos i fixar nous horitzons comuns per al catalanisme per fer avançar el país. Ho hem de fer. Ho podem fer.

El país ha avançat quan el catalanisme ha caminat junt. L'esperit de l'Estatut del 30 de setembre ens donava una força que ens feia temibles a Madrid. Però la vam malbaratar. No passa res, ja està fet. Però n'hem de ser conscients si volem que el país surti enfortit de les batalles que ens vénen a sobre. Hem de pensar en el país. Hem de deixar de veure els adversaris polítics com l'enemic que cal abatre. Aprendre a arribar a acords, fet que vol dir saber renunciar. Centrar-nos en els punts en comú i no fer de les nostres diferències una distància insalvable. Sumem i no restem. Perquè només ens en sortirem si defensem amb una sola veu que el Tribunal Constitucional no té legitimitat per corregir la voluntat de tot un poble. Només aconseguirem un bon mo-

del de finançament si treballem junts per assolir aquest objectiu.

Sí, el país necessita unitat. Però també necessita objectius ambiciosos. Esquerra ha de tornar a marcar l'agenda política dels Països Catalans. Perquè, quan ho hem fet, el país ha avançat. Fa uns anys, ningú assumia el discurs del dèficit fis-

cal i la necessitat d'establir un nou sistema de finançament que doni resposta a les necessitats del país: el concert econòmic. Aquest ja és un objectiu comú del catalanisme i és el proper embat amb l'Estat. I ho és gràcies a Esquerra. Hem guanyat la batalla de les idees, la batalla ideològica.

Però no en tenim prou. Perquè som una força transformadora. Els únics amb un objectiu polític que va més enllà de l'*statu quo*. Volem construir un Estat propi en el si de la UE. I això no és un repte senzill. Tenim en contra gairebé tothom. Però estem avançant. Vam ser l'única formació política que ens vam bolcar en l'organització de la manifestació del 18 de febrer de 2006. A la de l'1 del desembre passat ja no estàvem sols. Una altra victòria ideològica. Estem empenyent el dret a decidir cap al centre del debat polític. La propera batalla ideològica que guanyarem.

Traiem-nos de sobre la llosa que no ens deixa avançar i seguim empenyent. Traiem-nos de sobre els complexos i l'autoodi que ens mantenen en la inòpia. Deixem de veure el got mig buit, perquè ja n'hem omplert la meitat. Som l'esquerra de la llibertat. L'esquerra compromesa amb el país i amb la seva gent. Ho aconseguirem. |